

[Kirsten Jacobsen]

langt, langt flere plejehjemspladser, end der er bygget ældreboliger. Jeg vil gerne sige til Venstre, at jeg har intet mod moderne ældreboliger, ingenting! Jeg synes, at det er flot. Jeg synes, alverdens forskellige boformer er flotte, og at viften af tilbud er så bred som muligt, kan kun få Fremskridtspartiets fulde støtte.

Men vi er optaget af plejehjemspladser, fordi der er en plejkrævende gruppe, som ikke har brug for den dér vifte. De har ikke brug for tilbud om peddigrør, stofmaling eller silkemaling eller noget andet i den retning. De har brug for at få serveret maden, og de har brug for at få ordnet deres personlige fornødenheder med jævne mellemrum, så de ikke ligger med en våd ble en hel dag, fordi der ikke er tilstrækkeligt personale. De har brug for, at man sikrer sig, at de er motiverede for at spise, så man ikke kommer ud for, at lægerne siger, at ældre mennesker faktisk bliver sultet rundt omkring – ikke fordi man ikke stiller maden frem, men fordi der er ikke noget personale til at sikre, at de ældre også spiser maden.

Må jeg give et konkret eksempel fra det virkelige liv. En person, som for 15 år siden var 67 år og led af forskellige sygdomme, fik dengang tildelt 3 gange 2 timers hjemmehjælp pr. uge til rengøring. Den pågældendes ægtefælle var rask på det tidspunkt, men i dag – 15 år efter – er situationen sådan, at ægtefællen i og for sig er senildement, går uden for døren, lukker den anden ægtefælle udenfor og meget andet. Men nu kan ægteparret kun få 1½ times hjemmehjælp om ugen og kun til personlig pleje. Familien er blevet mere og mere fortvivlet og har gjort alverdens anstalter over for kommunen for i det mindste at få en aflastningsplads, men det kunne ikke lade sig gøre. Til sidst fandt man dog en, men ægteparret blev skilt ad, så den ene boede på fjerde sal og den anden i stuën. Efter en lang, lang ventetid i et 6 m² stort aflastningsrum er de nu tilbudt permanent ophold på et såkaldt moderne plejehjem, hvor man tilbyder dem hver en 25 m² stor bolig. Det betyder, at de skal leve faktisk adskilt, men hvad gør det sociale system? Jo, de får stadig pension som ægtepar, så de bliver altså snydt rent økonomisk.

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Jeg vil sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg er lige så interesseret i handling på dette område,

fordi der er nogle problemer, som har stået på i mange år, og de er lige så forskellige som det kommunale selvstyre. Ja, det er rigtigt. Man skal også passe på ikke at gemme sig bag det kommunale selvstyre, når man kigger på de servicetilbud, man giver de ældre.

I min indledende tale sagde jeg, at det er min opfattelse, at vi skal se seriøst på, hvilke resultater vi får af de penge, vi har investeret. Der er sat penge af til ekstra personale, og der er bygget flere nye boliger til ældre, end der er nedlagt. Vi må se resultatet af den indsats, men så venter jeg heller ikke længere med at sætte noget mere i gang. Men det er ikke min opfattelse, at man løser problemet ved at lave en garanti for, at folk kan komme på plejehjem.

Det væsentlige er at se, om alt det, der skal til for ikke at komme derhen, virker.

Så vil jeg sige, at fru Kirsten Jacobsen er meget velkommen til at få det materiale, jeg også er i besiddelse af, og hvoraf man bl.a. også kan se, hvor mange der er færdigbehandlet på sygehus. 750.000 kan det ikke være, for så mange kan der ikke ligge på landets sygehuse. Det har nok været en fortalelse, det var 720, men det er da også et rimelig stort tal. Rent faktisk har frikommuneforsøget og det, der er fulgt efter, hjulpet på den problemstilling.

Men det, det drejer sig om – det er rigtigt nok – er det basale, det er trygheden omkring pleje og omsorg for den enkelte, og derfor skal vi råbe vagt i gevær, og det gør vi også fra regeringens side. Men jeg er nødt til som ansvarlig socialminister at afvente det, der er sat i gang, og bl.a. synes jeg, det er væsentligt nok at høre, hvad de ældre selv vil, før jeg griber ind.

Kirsten Jacobsen (FP):

Man kan i hvert fald ikke bebrejde denne socialminister, at man ikke har handlet hurtigt nok; det har der ikke været tid til, så ingen bebrejdelser skal lyde mod den siddende socialminister i den anledning, men kun en bebrejdelse mod de skiftende socialministre, for man har jo haft lang tid til at undersøge dette her, man har kunnet undersøge det og igangsætte alverdens foranstaltninger, men det har man ikke gjort.

Det betyder selvfølgelig ikke, at man skal bebrejde nogen, at de så starter med at gøre det. Men det er jo en kendsgerning, at dette ikke er et nyt problem; det er et problem, som